Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40407
Copyright: Melk, Benediktinerstift

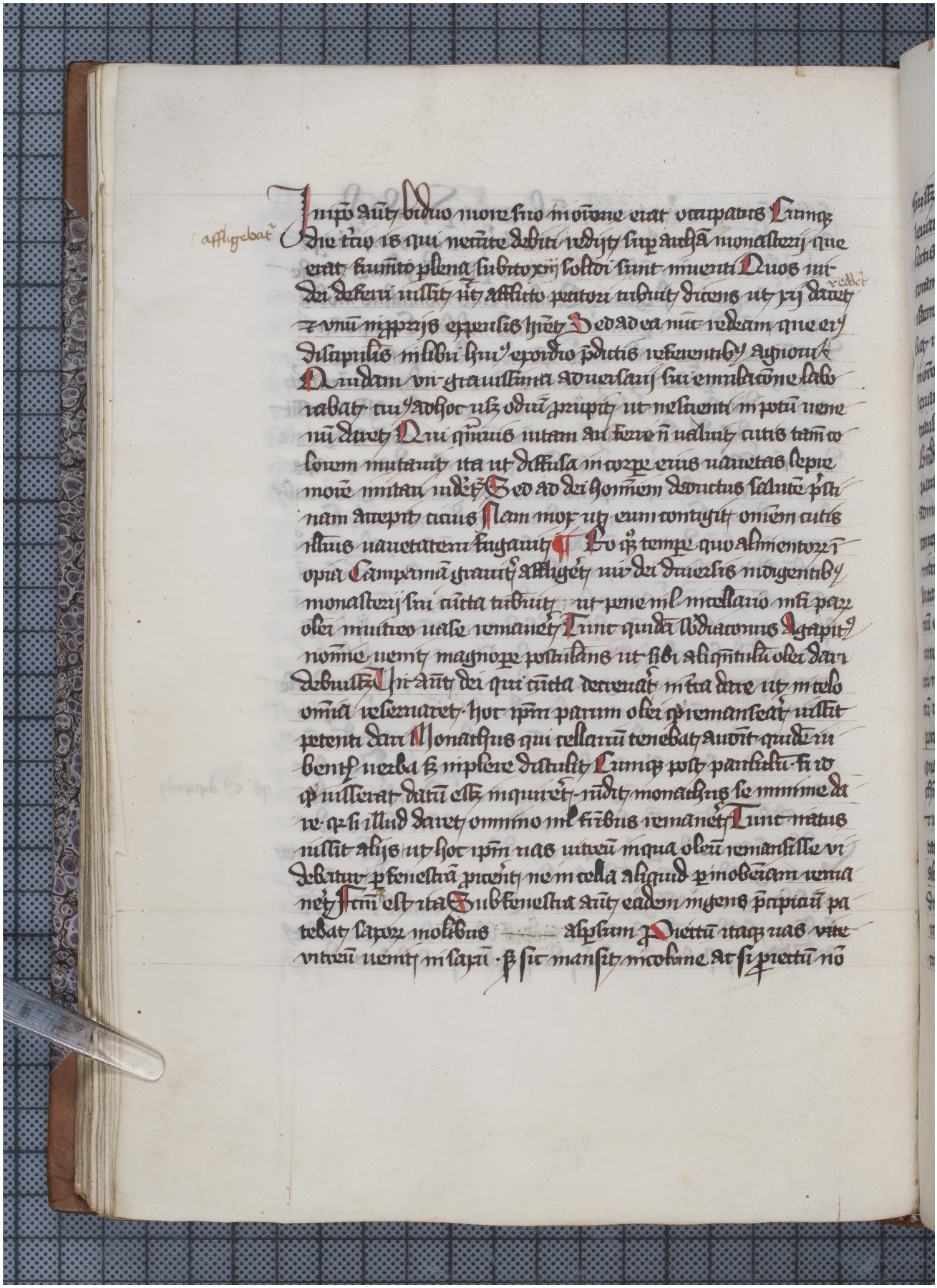

Impio autem biduo morte sua moriente erat vicarius. Cumque
die tertio is qui necessitate debitum reddit sepulchrum monasterii que
erat sumptu plena solidorum xii solidi sunt inventi. Quos in-
dei deferri nullit. Et afflictio pretorum tribuit dicens ut pro eis daret
et unum in pretio expensis habet. Sed ad ea nunc redeam que ei
discipulis in libri sui exordio predictis referentibus agnovi.
Nudam vir gravissima adversari sui emulatione labo
rabat. Cui adhuc ulcus oculi prupit ut nesciente impetum venene
nii daret. Qui quinque intam dei fere non valuit cutis tum co
lorem mutavit ita ut deficula in corpore eius vanitas lepre
more intrare videt. Sed ad dei hominem deductus salute petit
nam accepit cicatrix. Iam mox ut eum contigit omnem cutis
illius vanitatem fugavit. Eo iz tempore quo alimentorum
opus campania gravis affligebat nu dei daveris indigentibus
monasterii sui cuncta tribuit ut pene in cellario nisi parvum
olei minutum vasculum remanet. Tunc quidam diaconus Agapit
nomine venit magnopere postulans ut sibi aliquantulum olei dari
debuit. Vir autem dei qui cuncta detenerat in ita dare ut in celo
omnia reservaret. Hoc ipsum parvum olei quod remansit nullit
potenti dari. Monachus qui cellarium tenebat audivit quidem in
benigne verba iz implere detulit. Cumque post paululum fi id
quod nullerat datum est inquiret. Rudit monachus se immime di
re. Qasi illud daret omnino in fibus remanet. Tunc matus
nullit alius ut hoc ipsum vas uiteum in qua oleum remansisse vi
debatur. Ptenestrum pracit ne in cella aliquid pinoberam remal
net. Factum est ita. Subtenestra autem eadem in gens propriam pa
tebat superior in oculis ——— alpsum. Quietum itaque vas vite
viteum invenit in lapsum. Et sic mansit in eodem ar si pretium no